

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagyobb terjedelmű s többzetű hirdetések alkalmán a legolcsóbb árú hirdetésnek felelőleg minden külön beiktatástól 30 kr.
„Nyitár” ben megjelenő közlemény minden példát 30 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó hivatalában, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHMÁN H. könyv. irodájában is.
Név nélkül vagy bérmentetlennel beküldött közlések nem vételnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldés.
Egy évre 10 frt-kr.
Fél évre 5 „ „
Negyed évre 2 „ „
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény: Nagy-hatvan-utca, 1564. szám, Dusóczky ház, — a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben:
TELEGDI K. LAJOS és f. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában s a postahivatalok utján.

MIL

tánvétellel:

frt.	kr.
4	—
2	80
2	20
3	60
3	75
3	50
3	—
2	30
3	50
4	50
3	—
1	50
—	90
4	20
6	—
5	50
4	50

nélkül
entve

KITÜNTETÉ
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

NAK.

KAK

lapokat;

ot.

szközöltetnek.

ZEN ez. hir-

IMRE.

a tulajdonos.

D. SZOKLEVÉL
1871-ben.

Románok határsértései.

(—n) Magyarországnak Romániával szomszédos területei már régóta rendszeres foglalás tárgyait képezik romániai szomszédaink határártésai.

Romániai darabonczok különösen Csikmegyének a határaihoz közel fekvő területeiből esetenként már eddig is jó darabot foglaltak el, a nélkül, hogy a magyar kormány az ország területi integritása ellen rendszeresen elkövetett eme merényletekkel szemben a megtorlás eszközeit mindegyik igénybe vette volna. Nem egyszer lett figyelmes-e téve már a kormány, részint a hírlapok, részint a képviselőházhoz intézett kérvények utján arra a rendszeressé vált rablogászkodásra, melyet Románia határártésai a magyar állam jogos birtokaitól elvontak.

Ma elfoglaltak két négyszög kilométernyi, másnap ugyanannyi, sokszor még nagyobb kiterjedésű magyar területet, azaz argumentálva e tényök jogossága mellett, hogy csak a magukét veszik vissza.

Tehát a romániai szomszédok hite szerint a magyar állam területén létezik olyan birtoktest is, a mely a romániai királyság jogszerű tulajdona. És Magyarország alkotmányos kormánya nem világosítja fel a derék szomszédokat arról, hogy ennek az országnak határszéli részei sem a senki, még kevésbé a románok birtoka, s hogy ahhoz a földterülethez a birtoklási jog czime kizárólag Magyarországot illeti meg.

És mert Magyarország kormánya nyugodtan tűri azt, hogy romániai szomszédaink a saját országunk földjét bitangolják — mi természetesebb, mint az ily foglalásokra precedenseket alkotni egy könnyelmű szomszéd rendszeres elnézése és semmittevéséből.

Hallottunk ugyan a nyár folyamán is holmi egyes bizottságok alakításáról. A mint állítják, a közös kormány és Románia kormánya küldötteket neveztek meg az elkövetett határsértések megvizsgálá-

sára és a határrendezési feltételek megállapítására nézve.

Ezek az urak, úgy tudjuk, helyszíni szemlét tartottak, s tanácskozásokat folytattak az elintézési módzatok felett, de hogy aztán a magyar, vagy a közös kormány tette-e megfelelő intézkedést a kérdés végleges rendezésére — arról mind-egyedül nem tudunk.

Nagyon is okadatolt és szükséges lépésnek tekintjük tehát Györfy Gyula orsz. képviselőnek, pártunk megbízásából a képviselőház ülésén a miniszterelnökhöz intézett interpellációját.

Továbbra is hasonló könnyelműséggel tűrni el azt a rabló gazdálkodást, melyet romániai lakosok saját országunk területén folytatnak, egyértelmű lenne annak nyílt bevallásával, hogy a magyar állam nem képes a maga jogszerű birtokait még néhány román daraboncz rendszeres rablásával szemben is megvédeni, s hogy ennek az országnak területe szabad zsákmányt képez a szomszédok jogtalan foglalásainak.

Azok az apró államocskák itt a mi szomszédágunkban mint Montenegro, Szerbia és Bulgária a hasonló esetekkel szemben tanúsított magatartásukkal követendő példát szolgáltatnának a magyar kormány tagjai előtt. Ezek az apró államok a legkisebb jogtalan foglalással szemben a legteljesebb védelmi eszközöket szoktak igénybe venni, mert államférfiak nagyon jól tudják, hogy az állam egyik erőssége az azt fenntartó és a területi integritás megvédésére irányuló készségben rejlik. És ezekkel az apró államférfikkal szemben a nagy Magyarország még nagyobb kormányférfiak elének tartják holmi „vegyes bizottságok” kiküldésével rázni le nyakukról azt a feladatot, melynek arra kellene őket ösztönöznie, hogy ennek az országnak jogszerű birtokait ne engedjék romániai, vagy más népek darabonczai által bitangoltnak. Providenciális államférfiak létéről hallunk olykor beszélni. Saját fajtánkban vannak igen sokan, a kik nem csak állítják, hanem még hiszik is, hogy

Magyarország a legújabb korban tényleg dicsekedhetik ilyenmü providenciális államférfikkal.

Hát kérjük, kik e férfiak és mivel foglalkoznak? Minő országboldogító terveik vannak, hogy azok hálózatán keresztül nem tudják vagy nem akarják megvédeni azt, hogy a mire első sorban kellene örködniök: az állam területi integritása semminemü védelemben nem részesül, s hogy romániai szomszédaink hasonló könnyelműséget tapasztalva saját jogszerű birtokuk határszéleit idővel nem tolják-e be — hogy ne mondjunk sokat — Nagy-szebenig, s jobb idők multán Kolozsvárig vagy éppen a Tiszáig.

Ha csakugyan vannak a magyarnak ily kiadású állambölcsei: álljanak elő, s magyarázzák meg annak a romániai szomszédnak, hogy Szent István birodalmának nem az a határvonala, a melyet ők annak tekintenek, s hogy ennek a birodalomnak jogszerű birtokából egy talpalatnyit sem vagyunk hajlandók szomszédaink rabló hajlamainak kiszolgáltatni. A ki részét követel a magyar állam földjéből — legyen az egy négyszög méternyi is — mentsa ki az erősebb jogot és a régebbi jogcímet, s akkor átengedjük neki, de egyszer s mindenkorra meg kell értetnünk derék szomszédainkkal azt, hogy a Szent István birodalmához tartozó terület még nem a senki birtoka, s hogy annak megvédelmére még mindig éreztetni vagyunk képesek azt a hatalmat, melyet az erősebb joga biztosít számunkra.

Kiváncsiak vagyunk, hogy Tisza Kálmán mivel üti el megint ezt a legújabb interpellációt is!

Belföldi hírek. Az országbizottság ma délelőtt 11 órakor a képviselőházban ülést tart. A pesti utolsó polgármester: Gyöngyössi Aajos ravatalára a főváros nevében a táviratilag fölkerült Meigl Károly pozsonyi polgármester tett koszorút. — 58,000 tankötelessgyermek közül a fővárosban 11,900 nem jár iskolába, mint Békey Imre tanfelügyelő jelenté. — A gyakorlati bírói vizsgálató bizottság a budapesti kir. ítélőtáblán a folyó évre meg

alakult s elnök Polgár Ignác tanácselnök lett, bizottsági tagok: Bérés János, Péterffy Domokos, Bene Gyula és Szent Imrey Jenő kir. táblai bírák, a bizottság a váltótanács helyiségében tartja üléseit.

Béke vagy háború? Bécs, jan. 10. Budapestről távirják a Pol. Korr.-nek: A külügyi telyzetben semmiféle fenyegetés nem merült fel. Az a körülmény, hogy a kormány egyes határvidekek elrendelte a csapatok fölszerelését s ellátását, semmiféle összefüggésben nem áll az egyáltalán javult politikai helyzettel s nagyobb jelentőséggel nem bír. Csak egyszerű szükséglet-beszerezésről van szó, mely a delegációk egybehívását nem tette szükségessé. A kormány saját felelősségére is intézkedhetett s utólag igazolhatja eljárását. Nagyon valószínű, hogy nagyobb kiadások eshetősége nem is fog beállani s a delegációk egybehívásáról ez idő szerint szó sincs.

A kiegyezési tárgyalások. Bécs, jan. 10. Budapestről jelentik a P. K.-nek: A kiegyezési tárgyalások megszakítása nem idézett elő semmiféle válságot. A magyar kormány egyelőre azt az álláspontot foglalja el: Várhatunk!

Belga készülődések. Brüsszel, jan. 10. A belga hadügyminiszterium intézkedett, hogy minden előkészület megtétele után a belga hadseregnetalán szükségessé váló mozgósítására Antwerpen erődtíméneit a legnagyobb sietséggel egészítik ki.

A konverzionális tárgyalások a magyar kormány és a Rothschild konzorcium közt egy időre elhalasztattak. A legutóbb Budapestről terjesztett harcias hírek, noha Bécs hivatalos körében a legnagyobb visszatétést keltették s a tényleges viszonyokkal összhangzatban egyáltalán nem állónak nyilvánították, a nemzetközi pénzpiacot mégis észrevehetőleg kedvezőtlen szemlemben befolyásolták. A konzorcium azon reményben, hogy a helyzet már nem sokára lényegesen tisztulni fog, az újabb hitelmevetekre irányuló tárgyalások folytatását czelszerűnek látta egyelőre elhalasztani s illetékes részről határozottan hangsúlyozták, hogy az elhatározás még nem jelenti a tárgyalások teljes megszakítását.

A bolgáresemények. Szófia, jan. 10. Zankov egyenesen a nagyvezir meghívására ment Konstantinápolyba — Itt azt hiszik, hogy a nagyvezir az orosz nagy követ ösztönzésére rendelte őt oda oly czél-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A vándor és a macska család.

(Folyt. és vége.)
Jött egy vándor s a fényes új paloták közt régi bagoly várként disztelenkedő házban, a szegények és zsidárusok kaszárnyájában, éppen a macska család gazdasszonyánál fogadott lakást és teljes ellátást.

Habár kevéssel, de ezzel is jótékonyan járult a háztartáshoz.

Az ügyes gazdasszony sok körültekintéssel, eszes beosztással tudta felhasználni a keveset is, mely a semmi mellett számot tevő valamivé lön. A bagolyvár egyik rozogant szobájáért, a házbér egyik részét a vándor jövevény segítette fizetni. A tűzhelyen is nagyobb fazék és több lábas alatt pattogott a hasáb fa, tüze, lángja. Olykor-olykor a sátoros ünnepekben, egy kis pecsenye is sistergett a tepsiben.

Jobb napok köszöntöttek be a szegényes házba s a macska családra is, melynek anyja éppen a vándor szobájának ajtaja mellett egy kis kuczkóban szoptatta gyönyörű kölykeit. El nem hagyta volna őket egy pillanatra sem; ott őrizte és gondozta kebelén s ha egy-egy szomszédos kutyácska a pitarba jött konczokért, úgy pofon verte, hogy a szeme is szikrázott bele és kínos vonításokkal futott vissza, hogy soha többé ne alkalmatlanokdjék.

A háziasszony sok dolga közt, gyakran megfélekedezett a derék és hű czirmos anyáról; így sokat koplalt a szegény, de éhezve sem mozdult kölykei mellől, — tovább szoptatta őket.

A három szép kis czicza telhetetlen mohósággal szívta az édes anyatejet s mikor táplálék híján az emlék már kiürültek, kegyetlen buksi döfésekkel és körmölésekkel sajtolták ki az utolsó cseppeket is.

A czirmos anya nagy földalozással túrte e marczangolást; nem szólt, nem nyavogott, az éhségtől talán a hangja is elakadt már.

A vándor jövevény megemlékezett a szobája ajtajánál levő szeneveőről, behívta, izes falatokkal szobájába csabígtatta.

A czirmos anya ehhez szemekkel pislogott a kinált falatokra, de már mozdulni sem birt az éhségtől. Reszkett labakkal föl akart tá-molyogni, de azonnal összeesett; kis kölykei is ott heverték emlí mellett, mint kiszáradt szipolyok, élettelenül.

A vándor apróra szedte a falatokat és így adta oda az éhségtől kidülledt szemű czirmosnak az eledelt. Tejes kávéját is megosztotta a szegénnyel. Így gondozta napokig. A czirmos anya, ember szamba is méltán vehető halás szemmel tekintett a vándorra s gyöngéd karjaival egyenként emlíre segítette már elgémberedett kedves kis kölykeit, kik ugyancsak édes czuppintásokkal fogtak újra a szopáshoz.

A czirmos anya halás arczat az öröm kifejezése váltotta; czirogatta, nyalogatta, tisztogatta, mosdatta kölykeit, maga magán is végig surolgatta nyelvvel, mi közben egy-egy örömteli halás pillantást vetett a vándorra is. Aztán, ha megehezett, hogy kölykeinek tejet szerezzen, nyavogásával jelt adott az ajtó mellett a vándornak s emlí kért.

A vándor, nyitott ajtóval ebédelt; a czirmos bizalmat és bátorságot vett kuczkójából a szobába jönni s a mikor falatjait megkapta, sietve ugrott vissza ezekkel kölykeihez, a tehetetlen védtelenekhez.

Betegségi ágyhoz kötötte a vándort s a czirmos anyának ismét rossz napjai voltak. Nem tudta mire vélni a dolgot. Az ajtó mindig betéve s a falatok is soványabbak voltak. Nem látta a jöszivü adakozót, ki napokig az ágyat őrizte. Kereste, nyavogott az ajtóban; a mint ez egyszer kevés időre nyitva maradt, aggodalmas tekintettel berohant a szobába és ott körül ugrálva, csak ekkor látta meg az ajtó sarkánál betegen fekvő vándort.

Leült ágya elébe s mint azelőtt a vándor ő reá oly részvétellel s hosszan tekintett ő is a betegre.

Beszédessé vált a szeme, — kifejezése szálnalmassá, akár az emberé.

A vándornak senkije sem volt. Mindenkivel elhagyatva, oly jól esett most neki e macska részvét, e czicza szánalom, e szeretet és ragaszkodás, mely ha őnézből származott is, de alapját legalább az anyai érzés vette.

A czirmos anya látván, hogy a vándort a kór és betegség fölton az ágyhoz köti s falatjait rendetlenül, de soványabban is kapja, fölcsodta kisedt gyámoltalanait a szájába s nyakon csipve, gyöngéden bevonszolta őket a szobába, melynek egyik zugában egész család jával a vándorhoz beszállította magát.

Hetek multak s a vándor egészsége mindinkább hanyatlott. A kis cziczák nagyra nőttek már s naphosszat tánczot jártak a beteg ágya előtt.

Még az anya is kedvet kapott kölykeitől s mint valami prima ballerina, oly graciózen vevült a tánczba, hogy a szinpad ballerínái se különben. Majd a magasabb iskolából adott leckét kölykeinek, majd az alsóbbakból, az eger és patkány fogdosás villamos ugrásából, majd megint a nyavogás különböző hangne-méből. A melyik czicza több gyakorlat és leckét utána is elhábázta, azt pofon legyintette s a kuczkóba kergette büntetésül.

Czicza mulatság volt ez a beteg vándorra kinek beesett szeméből s kékülő ajakáról egy-egy derengő fény és bánatos mosoly röp-pent el.

Utolsó színhátéka volt ez a vándornak, melyet látott, de a melyben már nem vehe tett részt.

Képzletében szinpadot varázslott ágya elé, a kedves czicza családnak s földiszitette oly ékesen, oly tündöklően, mint a hogy ő szokta, volt egykor a dícsőségek mámorában. Csak a taps hiányzott. Ő akarta e hiányt pótolni. Fölemelte karjait, de már nem volt

ereje tenyerét összeütni, lehullott a kéz s a halál fagyos szele, végig fujt porhüvelyén. szívet göresökre rántotta s a közt mindig forrón érező lelket elragadta, mielőtt, — mint ama nemes római őz patricus, ki vándor botjával hosszú utra kelve a barbárok közé ment. Rómának kegyelmet könyörögni. — ő is így kiálthatott volna ellenségeihez:

„Félre a z utamból!”
Ugy temették el, a mint végakarátában kívánta: „Nem szólott fölötte a bus harang”, „zöld erdőben hanyt sirján, a vadgalamb tur-békölt” . . . no meg, a mig a bagoly vár kapuján kivitték a tetemet kántor ének helyett, — a három czicza keservesen nyavogott.

A vak leánya.

(Francia regény.)
44. közlemény.

— Örgör ur, én kevésbé törődöm a birtokok és hiva'allokkal, mint Thornstein kis- asszony becsületén!

— Szerencsétlen! És te e szenvedélyedért nagybátyádnak szerencsédét áldozod föl. Azt hiszed, kinalkozik többé ily alkalom? — Elfeledéd, mily dusan jutalmazták Themistust, midőn Condé herczeget elfogta? En az egész viperafészket sarkam alá szoritám. De soha sem is bocsiatom meg neked e tetteted. — Hát érdemlek e én ily áldozatot? — szölt Krisztina magában — könyein át mosolyogva Ferenczre.

— Kegyedért — szölt Ferencz szenvedélyel — elhagytam a művészetet, kegyedért elfeledém családomat s ha parancsolná, még hazámnak is áruelőjává válnám talán.

— Az ördögnek legyen hála érette, hogy soha sem voltam szerelmes, — szölt az örgör.
— A szerelem bolonddá teszi az embert. az ország most lángban áll, nagybátyád kegy vesztett lesz, téged kiutasítanak az országból vagy pedig fölakasztanak. Legyen atkozott az

ból, hogy valami megegyezést közvetítsen a regensségnel. Itt azonban Zankov iránt semmi bizalmat nem táplálnak.

Szófia, jan. 10. Itt folyton híre jár, hogy a bolgár s keletrumi hadsereg ismét Battenberg Sándor herceget akarja fejedelmeké kikiáltani.

Pétervárr. jan. 10. A török fővárosból megérkező hírek azt tartalmazzák, hogy a Montenegró hadi készülődéséről felvilágosítást kért. Ellenkezőleg Törökország és Montenegró közötti titkos megegyezés állfenn. Konstantinápolyban bizonyosnak tekintik, hogy a porta a bolgár válság megoldására azt fogja ajánlani, hogy a bolgár fejedelelem megválasztása Vilmos császárra ruháztatás át. E tárgyban a szultán már értekezett a nagyvezírral, ki viszont Kiamil és Szaid pasákkal és Nelidoval beszélte meg az ügyet. A Novoje Wremja ma azt mondja, hogy Oroszország ragaszkodik ugyan követeléséhez, de kész a bolgár trónjelölt tárgyában új alkudozásokat kezdeni, mert a mingreli herceggel nem mondta ki utolsó szavát.

Szapáry Gyula grófról a N. Fi. Presse írja, hogy a gróf nemrég egész formálisan beadta lemondását a szertartottat a maga n. kihallgatáson is, melyben királyi felsége pár nappal ezelőtt Bécsben részesítette. E szerint Szapáry immár csak formailag tagja a Tisza kabinetnek, melynek homogenitása immár teljesen megszűnt. Szapáry régebben vizsályban állt Trefort és Szechenyi gr. miniszterekkel s a vizsály Tisza közbelepete folytán csak kis részben egyenlített ki. Jelenleg olyanok a körülmények, hogy Szapáry tényleges visszalépése minden pillanatban bekövetkezhetik, amár meglehet, hogy a nyilvános szakítás egy időre ismét elhalasztatik. A magyar miniszterek legutóbbi bécsi tartózkodása idején a népfőlkéles egyenruházásán a kérdése is elintéztetett.

Németországban Tegnap kezdte meg a német parlament a katonai törvényjavaslat tárgyalását. Az ügy rendkívüli fontosságához mérten, az egész német politikai világ lazán izgatottságban várja az események tovább fejlődését. A sajtó szakadatlanul a kérdéssel foglalkozik s a különböző pártfőnökök ismételve értekezletet tartottak. A felhatalosak Vilmos császár akaratát helyezik előtérbe s azt mondják, hogy vakmerő játék a nemzet sorsával, ha a képviselők jobban akarják tudni, mi szükséges és mi nem, mint a birodalom megteremtője, a császár és kipróbált kancellárja Bismarck herceg. Kétségtelen hogy az ellenek részéről is nagyobb engedmények várhatók. De hogy olyanok lesznek-e, melyek a kormányt kielégítik, az alig valószínű s általában Berlinben kevés bizalmat táplálnak a sokat emlegetett kompromisszum létrejötté iránt. Suvalov gróf berlini tartózkodásának politikai jelentőségét tulajdonítanak. A gróf, mielőtt Pétervárról távozott, hossza-abb kihallgatáson volt Sándor császárnál. Feladata állítólag az, hogy a német kabinet közvetítésével újabb érintkezési pontokat létesítsen a többi hatalmaknál a bolgár kérdésben. Suvalov utját tehát orosz részről kiválóan bekés jellegetűnek igyekeznek feltüntetni.

A hangulat Pétervárt. Az

óra, melyben téged Etinette nővérem a világra hozott!

— Ön még ma jobb véleménnyel lesz irántam bátyám, — szólt Perrier hűlegén.

En elég időt hagytok önnek arra, hogy balgaságom felől bővebben elmélkedhessek s azt sem bántom, ha az ancrei marsal előtt engem fog valódi vérmes reményeinek meghiusultá miatt.

— Hát kitelnek az töled Ferencz, hogy engem e renetegben mint megkötözött vadat viszhagyhathatnál teljes egyedüliségben?

— Ez okvetlenül szükséges bátyám, — mert ha én önnek visszaadnám szabadságát, a vadászok a t ősszehivatná s ez a kisasszonynak nagy kellemele néseg et okozhatna.

— Mindig csak szerelmére gondol! dörmögött bosszusan az óriás.

— Nehány óra múlva az ancrei marsal értesülni fog önnek helyzetéről s ha megtudja, hogy ön csak a tulerőnek engedett bizonynyal hálás lesz irányában.

— Szép szavakkal igen. — De hol maradt a k a m e g t i s z t e l t e s e k és az aranyak? Hát nincs neked semmi bizalmat bennem, ócsém? De hát ha megígérem neked, hogy öt hat óra hosszat nem bódulok innen el?

— Ön bátyám az ancrei marsalnak engedelmessékedik, míg én a királynak. Mi soha sem férünk meg egymás mellett. Aztán az órgróf paripáját elővezetvén, karját nyújtá a hölgynek, s fölemelte a nyeregbe.

Ezzel elhagyták az erdei lakot, mit sem törődve tovább az órgrófnak átkozódásával.

Több órát töltött Langallerie órgróf eme válságos helyzetben s már rettetten aggály lepte meg, annyival inkább, mert a vadászat vagy is szörnyen kínosza. Csak egy gondolat nyugtatta némileg meg

oroszfővárosból írják jan. 4. ikei kelettel: Az újév látszólag bekés hangulattal köszöntött meg a politikai világba, de az ó évből, sajnos megmaradt gyujtó anyagnak a bolgár kérdés, mely hirtelen robbanást okozhat ha Oroszország s a többi Európa továbbra is oly ellenséges állást foglalnak el egymással Bulgáriát illetőleg mint eddig. Mindazonáltal remélik, hogy a dolgok higgadt megfontolásra rá fog vezetni a helyes utra, melyen a bolgár ügy a nagyhatalmak közös megállapodásával megoldható lesz. Minthogy merendő körökben most csakugyan nem mutatnak hajlandóságot arra, hogy Bulgária miatt ketes kimenetelű kalandokba fogjanak s a bolgár kérdésnek elvlegre megis meg kell oldatnia, önként fölmerül az a föltevés, hogy Oroszország fel fogja eddigi álláspontját s nem fog elzárkózni a megoldásra ajánlott más lépésektől.

Az orosz sajtó megtartásától természetesen el kell tekinteni, mert ez sokkal soványabb, semhogy Oroszország igazi érdekeit meg tudná különböztetni a szokásos passzálós követelésektől. E tekintetben pl az orosz sajtó alig vált tudomást a kormány deez 10-iki kijelentéséről, mely szerint a keleti válság megoldására a fennálló szerződések tekintetbe vételével fog törekedni. A sajtó ma is ott tart, hogy Európa alkalmazkodék Oroszországhoz. S e tekintetben jellemző, hogy mily egységűs évekkel támogatják ezt az álláspontot így a Svet a következőket írja:

Ha most Oroszország kizárólag nélkül enged a Balkánon, akkor a battenbergi viszályhelyezéssel mért ne követelnék egyszerűen Lengyelország restaurációját, valamelyik habsburgi herceggel, mint királlyal az élen, a miről már ugyis beszélnek Európában? S Lengyelország után mért ne követelné a balti partvidéket, hogy visszaátoltassék a német anyaországhoz? S aztán mért ne követelné Svédország Finnáit, Románia Besszarabiát? . . . s így tovább. Világos hogy az egészek nines egyéb czéja, mint a közönséget felbujtatogatni. Mert ezeknél az embereknél a czel szentesíti az ilyen eszközöket is.

Külföldi hírek. A trónörökös pár és herceg Coburg Fulöp vasárnap megerkeztek Bécsbe; este családi ebéd volt a burgban. — Az udvari bálra, mely e hó 20-dikára van kitűzve, már kiadták a meghívókat. — Rájúerfő hercegnek k hatvanadik születése napjára a királyi pár, trónörökös pár és az uralkodó család valamennyi tagja gratulált és sok tetsület nevében nyújtott át üdvözlő föliratot. — A bécsi angol nagykövet, Sir August Paget, hosszabb távollét után visszaérkezett állomáshelyére. — A tanácskozások, melyek a romániai vámszerződés fölött folytak, kedvező elvi megállapodásra vezettek s a magyar és romániai szakférfiak ma utaznak el Bécsből, míg Sturdzsa miniszter pár napig még ott marad. — Hercegeg Würtemberg tábornagya, híre szerint lekötöz a lembergi hadtestparancsnokságról s utódjául Herceg Windischgrätz Lajos krakói hadparancsnok van kizemelve. — A bosnyák csapatonkhoz a hadügyminiszter önkéntes tiszteket és hadapródokat keres. A szláv nyelv ismerete szükséges. — Bécsben a múlt évben 358 öngyilkosság történt; az öngyilkosok közt volt egy 11 éves gyermek és egy 83 éves aggastyán. — Lembergben

midőn Gorju eszébe jutott, ki a nemes urakkal távozott el.

Gorju is az ancrei órgróf szolgálatában állott s e szerint ő neki bizonynyal el kell ide ura jönie, az ő fölmentésére. E gondolat viszszaadta már már lankadni kezdett bátorságát.

De az idő egyre mult s türelme újra fogyott.

Végre midőn vegső erőfeszítésre szánta el magát, hogy az éhhaláltól meneküljön, lépéteket halott s csakhamar a szegények apátja állott előtte.

Az embervadász örömkialtásban tört ki, midőn Gorju megpillantá — Valahára tehát eljöttél ősszabadításomra! szölt.

— Valóban ideje is volt már. Csuklóim egészen megdagadtak.

A kötelek egészen bevágták magokat tetsembe.

Leirhatlan fájdalmakat érzek. Hála istennek, csakhogy itt vagy Gorju. Te nagybarátságod teszsz velem és én megbocsátom neked az irányomban ta usított melettalanságot.

Gorju vigyorgott, a nélkül hogy válaszolt volna s egy nagy kalapácsot s egy nagy pocokszeggel telt tászkát dobott le a földre.

— Nos, tehát siess! — szólt türelmetlenkedve az órgróf.

— Oh oly türelmetlen, de nekem nines okom a sietségre, — válaszolt Gorju nyugodtan. — De nefeljen semmit. Mindent rendbe fogunk hozni. Lám mily különös az a sors! Egykor midőn én az apátságba merete lábát betenni, azt hittem, hatalmamba ejtethem önt és ön diadalmaskodott rajtam. Most ön Concininak egyik leghatalmasabb ember és kedvece, és engem csak rabszolgának tekint, ki arra is elég méltó, hogy a kötelet, mely ama gerendához erősíté tagjait, megoldjam. Azonban most kedvem szerint boszút állhatok amaz

idjedségért, melyek nekem az apátságban létekor okozott.

Mit értesz te az alatt? — mondá Langallerie aggálylál.

Gorju megrázta a tászkát, melyben a szegek voltak s fölemelte a kalapácsot.

Hát nem találja ki órgróf ur, mire való ez a kalapács, megezek a szegek?

Az óriás bánulva tekiut rá.

a mult hét végén híre szerint, két orosz kémét fogtak el.

Papiros háboru.

Meg van riadra néhány nap óta a közönség, mindenki háborúról beszél még pedig közeli háborúról. — Hányják-veik, hogy máhnap szétmennek a behívó parancsolatok, melyek legjobb munkaerejétől foszják meg a társadalmat, kenyerkeresőktől a családokat, támaszaiktól a gyöngéket. Merlegelik az általános fegyverbe szólítás kövekezesait, befooglalva a népfelkelési törvény legnagyobb kép telenségeinek hatásait. Befooglalva azt, hogy epkezláb ember ki nem marad a katonakötelezettség alól az új törvény szerint, mely a veradót már a tizenkilencz éves ifjakon követeli.

Es vajjon mi ejtette ilyen izgalomba a közönséget tul és innen a Lajthán? Kerdezni kell ezt, daczára annak, hogy a monarchiára nézve a háboru eshetősége nem tartozik a távoli vagy érthetetlen dolgok közé. Erzi azt mindenki, hogy az orosz-török háboru óta, hogy különösen Bosznia okkupációja óta az orosz hatalommal a panszláv szörnyeteggel való összeütközés rank nevez meg van pecsetelve és csak idő kérdése, mikor kerül rá a sor. De hogy mért éppen a mult heten kiáltották el a kockadobást, azt mégis alaposan lehet kerdezni.

Egy evtized óta számtalanszor volt küszöbön az orosz háboru eshetősége. Elere volt állitva a csupán diplomáciai fiastromokkal tatarozgatott viszony ötvenszer, talán százszor. Még a legközelebbi multban is, hónapokkal, hetekkel ezelőtt szinte bizonyosra vartuk a vihar kitörését, amint a bolgár események veszedelmesen kuszálódtak. De hogy éppen néhány nap óta valami különös oka lett volna a fölradásnak, az allarm-fuvasnak, az nem az eseményekben, nem általános politikai tenyekben leli magyarázatát, hanem legfőljebb valami kulissza mögötti surlódásokban, vagy ami gyanu sokkal közelebb esik: valami fogásban.

Akik az európai politika folyamának jelenségeit figyelemmel kísérik, azok közt első sorban a nagy összeköttetésekkel bíró hírlapok és a legkisebb politikai időváltozást is megerző börze semmit se tudnak egy európai kohlatásnak alapul szolgálható eseményekről és csupán arról bírnak tudomással, amiről a közönség, hogy a felhivalatos és egészen hivatalos lapok meg január elsején is az általános bekének jeleit olvasták ki a berlini, parisi és buapesti újví beszédeküöl, január 6-án pedig egyszerre, minden fogható ok nélkül, atcsaptak az ellenkező veglete és háboru kiáltásáról, hadi készülődésekről, mozgósításokról beszélnek.

Valóságos papir-háboru folyk le előtünk ha végig lapozzuk a külföldi, a bécsi és a magyar újságokat. Mind a készülődésekről beszél és valamennyi a dicsekvés, a látható nagyzás hangján számítja a saját országának hadtömegeit. Borzasztó ez még olvasmanynak is. Huszen ha ez a papiros-háboru valora válnék, fel Európában alig találnának helyet az európai hadseregek, melyek egy év alatt kiélhetnek az egész világészten.

Szerencsére nem minden embernek jut puszka a vállára, akit a papiroson megszámlálnak a hírlapok. Es szerencsére még a valóóságosan létező katonák se vonultak ki a harcsterre, sőt talán ez a fiatal esztendő is

meg fog már vénhedni, mégse vonulnak ki. Legalább addig nem lehet ezt komoly várandóság számába venni, amíg hírt nem tudnak felöle — a börzek.

Szándékosan említjük első helyen a börzékét és csak azután a parlamenteket. Mert a törvényhozó testület akkor szokott értesülni a háborúról, mikor már aláírták a mozgósítási rendeletet. A külpolitika intézést nem bízzák a parlamentekre, legkevésbé az osztrák-magyar monarchiában, ahol e téren epoly absolutismus uralkodik, mint akár a muszkálnál.

Hogy a bécsi közös kormány sugalmazott Correspondenzeit a fegyvert zörgetik, az még koránse jelenti a közel háborut. Az jelentheti éppen az ellenkezőt is. Azt tudniillik, hogy a háboru esélyei előtérben nem léven, nagyobb szeru katonai költségek kiszorítása végett szükség van arra a vak lármára, mely pár nap óta a közönséget nyugtalanítja.

No, ez a nyugtalanság mindenesetre indokolt. Akkor is, ha csak arról van szó, amit körülírás nélkül kimondanak a felhivalatosak, hogy az orosz-osztrák magyar határra fegyvereket, élelmet kell összehalmozni. Mert ezt a követelést kétségtelenül be fogja tetözni egy másik, hogy az ismétli fegyverek rohamosa a n szerzetessenek be és az ez cizmen köveletelt 60—70 millió forint nem részletekben tetsétek folyóvá. A háboru pusztításait tehát érezni fogjuk mindenesetre, még akkor is, ha ebben az esztendőben egy fegyver se mozdul meg Európában.

HELYI HIREK.

Számonekerőszék. Gróf De genfeld József főispán ur értesítette városunk polgármesterét, hogy az 1886. évi 21-dik t. cz. értelmében évenként legalább kétszer fog tartani a városban számonkerőszeket, s ez évben az elsőt január hó 26-án delelőtt. Ez alkalomból a számonkerés azokra a dolgokra vonatkozik, melyek az előzőleg tartott vizsgálat alkalmával elintézetlenül találattott, továbbá a végleg elintézetl és még elintézetlen tárgyakra.

Debreczen világitása. A mult 1886-ik évben elfogyasztott Debreczenben 15.561 kbl. légszesz. Ebből esik az utczák világitására 14,283%, köbblan, s ezert fizettelet 14.119 firt 24 kr. a hivatalos helyiségek világitásert is együttesen fizetett a város 17 ezer haranczeget forintot és 94 krt. Az 1885 évi gaz fögyasztasert fizetett a város 16 ezer 204 firt 47 krt, s így a mult évben e cizme 827 firt 47 krt. több kiadás mutatkozik.

Szinháza. Tegnap este társulatunk kitünő tagjának: Vedress Gyulának jutalomjátékául „Szechy Mária”, Dóczy Lajos új színműve adatott. A színház szépen megett közönséggel, melyet részint a jutalmazandó iránti elismerés, részint pedig az újdonság vonzott Thalia csarnokába. A darab mesejét lapunk hetfői számában ismer tettük, így most annak ismétlésétől felvagyunk mentve, csupán magára a darabra és az előadásra kell megjegyezéseket tennünk. — Murányvár ostroma Wesselenyi Ferencz által, s azon regényes mód, a mint a felvidék eme egyik kulcsa kezébe jutott, hogy t. i. Szechy Maria, a Rákócziak híve, a vár bator vedelmezője, beleszeretett a daliás, ellenséges vezérbe s a szerelem által legyőzetve, hitét, esküjét megszegve a várat a császáriak kezébe játszotta s az ostrom — ágyuk dörgése he

az oroszlan felől. Hogy mi ilyesmit nem tapasztaltunk életünkben, annak egyedüli oka az hogy hiányzott az alkalom. Ép e czébből határoztam én ma el e tárgy felől bővebb tudomást s ezert magamnak és ön kedves órgróf, segélyemre lesz e kérdés megoldásában.

Mig eképe gunyolódott, becsukta az ajtót s elkezdte azt beszégni.

Minden kalapácsütés borzasztó viszhangot keltett az órgrófi kebelében. Csak most kezdé megérteni Gorjuja ördögi boszuját.

Helyesen cselekedtél, — szólt, hogy ebbimnek harapásától feltél s engem előttük nem öl el meg. Most azonban addig orditozom ezekkel együtt, mig valamelyik vadász, vagy favágó meg nem hallja kiáltózásaimat Hanem ha egyszer megszabadulhatok, isten legyen irgalmas lelkednek Gorju, mert akkor Rolanddal fog meggyülni a bajod.

Fogadja halámat kegyességeért, órgróf ur, válaszolt Gorju, a nélkül, hogy munkájában szünetelt volna. — Legyen egybíránt meg-yőződve, hogy semmiféle elővigyázati rendszabály felől nem fogok megfeledkezni, hogy valamiképe testőreivel közel érintkezésbe ne jöhessek.

Egybíránt a felől bizonyos lehet, hogy az erdőnek e részét csak a szarvasok és őzek látogatják.

Csak kevesen fognak önre gondolni s ha igen, csak azért hogy önt megátkozzák. Még legjobb emberei sem sokat fognak önnek vesztével törődni. Azt hiszem engem sem fog művemben háborgatni.

Ezt mondta, egy széles deszkát vett elé s az ablakot kezdte beszegezni, honnan a gunyhó világságát nyert.

Segítség! Gyilkosság! — kiáltozott kétségbeesve a lovag.

Miért káromkodik ön órgróf ur? Hát nem kellő tisztelettel viseltem e ön ön iránt?

No de megbocsátok önnek, ismervén ingerlekeny természetét. Azonban melettalan lennek én az emberiség iránt, ha könyörület-

lyett — lakvarban, me volt a bástgozasi tárgrege jó G. alatt ekes költeményt is érte honotfi, Arany, már nem v. togasson, — dolgozta fel. dráma i nem az. — elbeszélő k. már nem, n. többé-kevésb. Igaz ugyan, szeptközés n. szerelme s l. választani, magaslakra, kell állania, relem legyöz. ról, a nagy. czik képvise nélkül, hogy nyerni. Ha. nak, vagy lyezte volna. lana előttünk. kőtt alá vágy maga a sz. ugy akarja m. a bosszu is j. bírtokát I. d é k o z t a H. E szimű tel. بزva, mert s. Zrinyi Ilona l. lenyi se drám. nyi cselvel ve. ostrommal, a. gós szerelmes. sikerültebbek. keretebe. Nag. hogy sok he. 2 ik felvonás. felvonás nem. e vonatottság. helyen unalm. hangja is. l a l, d e h i s. r ó h a t j u k. m e t — a z. f e l f o g á s. A darabban l. sem bocsátha. azt hitte, h. megenyésitene. operetének. olykor valódi. e darab, de. mást nem t. Vedress G. ták az óváci. alakításával. azon együgyű. és kétkulacos. lett. Sikerült. Kitünő volt L. M i n d e n s. f e l l e p é s. lyet a történel. Amazoni jelme. jelenség volt. (Szechy Éva) k.

tej lennek önh. hogy néhány o. dezni, a helyet. halmozson el.

— En nyomorult, sem. — Ugy v. erőt vesz rajta. — Legyen e. kérelmeinek, m. vé foganatja le. itétemet önön. szögél utamb. sában — ön n. ken.

Gorju még ajtóhoz. — Hát e. kéjl nekem meg. bevadász.

— Oh, én. terj órgróf ur. En csak gyilkos. ede órgróf, ön. sokáca ehes. kednk önnek s. dajlura. Később. aztán valamivel. kutatni, még ke. rukat kizozni.

— Halgass. adt rs az órgró.

— Még ké. hetlen Gorju — falkát, s a szor. mint alatra néz. a düh melyet c. hat lé.

— A sátt. vá asólt borzad. lőt sba sem tu. temelni.

Gorju egy.

eg fog már véuhdni, mégse vonulnak ki. Legalább addig nem lehet ezt komoly váraneges számába venni, amíg hirt nem tudnak fölé — a börtök.

Szandekosan említjük első helyen a börtököt és csak azután a parlamenteket. Mert törvényhozó testület akkor szokott értekezni a háborúról, mikor már aláírták a mozgáspolitikai intézkedést nem csak a parlamentek, legkevésbé az osztrák-magyar monarchiában, ahol e téren ép az abszolutizmus uralkodik, mint akár a muszlimoknál.

Hogy a becsi közös kormány sugalma- rú Correspondenzeit a fegyvert zörgetik, az az korábban jelenti a közel háborút. Az jelentheti éppen az ellenkezőt is. Azt tudniillik, hogy a háború esélyei előtérben nem lévén, az egységesebb katonai költségek kiszorítása miatt szükség van arra a vak lárma, mely nap óta a közönséget nyugtatja.

No, ez a nyugtalanság mindenestire in- kál. Akkor is, ha csak arról van szó, amit a hírlírással kimondanak a felhatalalok, hogy az orosz-osztrák magyar határra fegyver- ket, élelmet kell összehajmozni. Mert ezt a vételezés kétségelennül be fogja tétetni egy- másik, hogy az ismételt fegyverek rohama o- mán a szerzetességek be es az e czimem köve- tő 60-70 millió forint ne részletekben tes- segek folyóva. A háború pusztításait hat ezrei fogjuk mindenesetre, még akkor is ha ebben az esztendőben egy fegyver se kerül meg Európában.

HELYI HIREK.

Számonekérés. Gróf De- bréi József főispán ur értesítette vá- kunak polgármesterét, hogy az 1886. évi 21- t. cz. értelmében évenként legalább két- rőt fog tartani a városban számonekéré- ket, s ez ebben az évben január hó 26-án tartandó. Ez alkalomból a számonekérés azokra a helyekre vonatkozik, melyek az előzőleg tar- tás vizsgálat alkalmával elintézetlenül talál- tók, továbbá a végleg elintézetett és meg- intézetetlen tárgyakra.

Debreczen világitása. A múlt 1886-ik évben elfogyzatott Debreczen- nek 15.561 kbl. legszesz. Ebből esik az utczak- ra 14.253, kőből, s ezért fizette- nek 14.119 frt 24 kr. a hivatalos helyiségek- ra, a harminczgy forintot és 94 kr. Az 1885- i gaz. fogyzatásért fizetett a város 16 ezer 474 frt 47 kr. s így a múlt évben e czimem- ert 17 frt 47 kr. több kiadás mutatkozik.

Színház. Tegnap este társula- k kitűnő tagjának: V e d r e s s Gyula- nak jutalomjátékául „S z e c h y Mária”, mely Lajos új színműve adott. A színház- ban megjelent közönséggel, melyet részint a- z amazandó iránti elismerés, részint pedig a jutalmassá vonzott Thalia csarnokába. A- ra meséjett lapunk hetfői számaiban ismer- tük, így most annak ismétlésétől fel va- nunk mentve, csupán magára a darabra és előadásra kell megjegyezéseket tennünk. — Anyarv ostroma Wesselényi Ferenc által, az regényes mód, a mint a felvidék eme- ki kulcsa kezebe jutott, hogy t. i. Széchy- ná, a Rákócziak híve, a vár bator védel-- jébe, beleszeretett a dalias, ellenséges ve- lő s a szerelem által legyőzve, hitét, es- se megveszgye a várat a császáriak kezébe szötte s az ostrom — agyuk dörgése he-

roszlán felől. Hogy mi ilyesmit nem ta- száltak életünkben, annak egyedüli oka az- az hiányzott az alkalom. Ép e czélból ha- zoztam én ma el e tárgy felől bővebb tudó- st s ezrezi magammal és ön kedves ögróf, melyemre lesz e kérdés megoldásában.

Mig kép gnyulódott, becsukta az ajtót elkezdte azt beszégni. Minden kalapácsütés borzasztó viszan- kelített az ögróf kebelében. Csak most- meg mertem Gorjuja öröki boszuját.

Helyesen cselekedtel, — szólt, hogy annak harapasától féltel s engem előtűnk- től el meg. Most azonban addig ordítom- nek el együtt, mint valamelyik vadász, vagy az meg nem hallja kiáltozásaimat. Hanem egyszer megszabadulhatok, isten legyen ir- mán belkednek Gorju, mert akkor Rolandd- al meggyulni a bajod.

Fogadjá halamat kegyességeért, ör- ur, vilásgolt Gorju, a nélkül, hogy munká- ban szünetelt volna. — Legyen egyébiránt- az józódva, hogy semmiféle elővigyázati rend- bely felől nem fogok megfélekedezni, hogy- amikép testőreivel közel érintkezésbe ne jö- ssek.

Egyébiránt a felől bizonyos lehet, hogy- erdőnek e részét csak a szarvasok és őzek- ragadják.

Csak kevesen fognak önre gondolni- én igen, csak azért hogy önt megátokozzák. A legjobb emberei sem sokat fognak önnek- zével törődni. Azt hiszem engem sem fog- yemben háborgatni.

Ezt mondvá, egy széles deszkát vett elé- z ablakot kezdte beszégetni, honnan a- nyó világosságot nyert.

Segíts! Gyilkosság! — kiáltozott- ségbeesve a lovag.

Miert káromkodik ön ögróf ur? Hát- a kellő tisztelettel viseltetem e én ön- nek?

No de megbocsátok önnek, ismervén- erikény természetét. Azonban méltatlan- nek én az emberiség iránt, ha könyörület-

lyett — lakodalmi zene hangzott a vihatatlan- várbán, mely körül „mélység és magasság- volt a bástya”: már régen kedvezet feldol- gozói tárgyát képezte a költőknek. — A régi jó Gyöngyösi, „Murányi Vénus” czim- alatt ékes versekbe foglalt, hosszú elbeszélő- költeményt írt ezen regényes esetről, kapott- is érte honorárium gyanánt egy falut, — Pe- tőfi, Arany, Tompa szebben megírták, — de- már nem volt, a ki olyan honoráriumot osz- togasson, — most pedig Dóczy drámában- dolgozta fel, azt híven, hogy S z e c h y Mária- dráma a i a l a k. — Pedig voltaképen- nem az, — regénybe, vagy pedig regényes- elbeszélő költeménybe beleillik, de drámába- már nem, mert minden katonáskodó asszony- többé-kevésbé nevetésgés színben tűnik fel. Igaz ugyan, hogy a drámai küzdelem, az ös- zszetűködés meg van a Széchy Mária lelkében, szerelm s Rákócziak tett esküje között kell- választani. — de ő nem emelkedik fel azon- magaslatra, a melyen egy drámai hősnőnek- kell állania, — gyöngye asszony ő is: a sze- relem legyőzi szívet, megfélekedik esküjé- ről, a nagy nemzeti ügyről, melyet a Rákó- cziak képviseltek, meghódol Wesselényinek, a- nélkül, hogy ezt a nemzeti ügynek meg tudná- nyerni. Ha ez sikerült volna Széchy Mária- nak, vagy pedig a haza érdeket fölébe he- lyezte volna szerelmének s Wesselényit el- űzte volna Murányi alól akkor mint hősnő ál- lana előtűnk, — így pedig nem egyebé- fölkötő alá vágyó gyarló asszonynál. Errezt e- zt maga a szerző is, s Széchy Mária eljárását- ugy akarja megmagyarázni hogy szerelméhez- a bosszu is járult, mert Rákóczi a Széchenyiek- birtokát. I l l e s h á z y n a k a j á n d- é k o z t a Erőrről pedig a történet hallgat. — E színmű tehát már a főalakjával el van hi- bázva, mert Széchy Mária nem sorozható a- Zrinyi Ilona fele hősnők mellé. Maga Vesse- lényi se drámai hős ezen téténél, mert Murá- nyi csellel veszi be nem pedig diadalmas- ostrommal, a mellett meg nagyon is érzel- gős szerelmesnek van festve. A mellékalakok- sikerültebbek s jobban is beillenek a dráma- keretébe. Nagy hibája a darabnak még az is, hogy sok helyen vonatott, — így például a- 2 ik felvonásban semmi esemény nincs, e- felvonás nem egyéb egy idylli jelenetnél, — e vonatottság okozza azt, hogy a darab több- helyen unalmas. — Az udvari poéta h- angja is több helyen megszól- lal, de hiszen ezt már ma meg se- róhatjuk, mert divat a történel- met — az uralgók politikai irány- felfogása szerint magyarázni. A darabban itt-ott előfordul a pikantéria- sem bocsátható meg szerzőnek, a ki talán- azt hitte, hogy operette-szöveget ír, s ha- megzenésítenék e darabot, talán be is válnék- operettnek. Színpadi hatásnak, szép, olykor- olykor valódi költői nyelvezetnek híjával nincs- e darab, de mindemellett maradandó benyo- mást nem tesz. — A szereplőkről szólva, V e d r e s s Gyulát (Báró Lisztus) elhalmoz- ták az ováció számos jelével, ő ezt tegnapi- alakításával is megérdemelte. Hiven fogta fel- azon együgyűnek látszani akaró, de furfangos- és kétálalacos jellemet, melyet ábrázolni kel- lett. Sikerült játékaért többször kitapsolták. Kitűnő volt L á s z y n é, mint Széchy Mária. M i n d e n s z a v a, mozdulata, e g e s z- f e l l e p e s e azon alakra vallott mel- lyet a történelem Széchy Máriaját felmutat. Amazoni jelmezében igen szép volt. Kedves- jelenség volt mellette. R. B a l o g h Etel (Széchy Éva) ki a félénk s szerelmes termé-

szetű a s s z o n y k á h i v e n személyesítette- Wesselényi Ferenczet M á n d o k y személye- sítette, még pedig a szerző i n t e n c z i ó- j á n a k megfelelőleg. Kitűnő volt- Zilahy is, mint István deák s méltán megér- demelte a nyert tapsokat. Molnár László mint- Illés házy ismét tanujelét adta haladásának s- valóban örövendűnk rajta, hogy e tehetséges- színész szorgalmával mindinkább legyőzi azon- hidegséget mely eleinte játékat jellemezte. A- többi szereplőkön többé kevésbé meglátszott, hogy a szöveget nem bírták föléletesen. — V e d r e s s Gyula két pompás koszorut kapott, egyik nemzeti színű szalaggal volt ellátva, mely a következő felírást viselte: „Az érdem- elismerésül — a baráti szeretet.” A másik- koszorú bíbor-színű szalaggal a következő fel- írás volt: „A debr. színtársulat V e d r e s s Gyula- rendezőnek.” Az előbbi koszoruhoz aranyakat- tartalmazó level is volt mellékelve, s a máso- dik felvonás végén a színpadon összegyűlt a- társulat s Zilahy Gyula üdvözöl beszéd kísé- retében, ezüst tálcán ezüst poharat nyújtott- át az ünneplőknek. K. B.

M o l n á r S á n d o r h a g y a t é k a- A kir. ügyészségtől vett értesítésünk szerint- a helybeli városi árvaszek 1882-től kezdve- 1885-ig 798 frt 28 krt utalványozott ki a kir- ügyészségnek Molnár S. rabtartási költsége- fejében. Ekkor hivatalosan értesítették az il- lavai fegyház igazgatóságát hogy a Molnár S- hagyatéka már fel lett emesztve, így az ár- vaszek többé rabtartási költséget nem fizethet. — Ö n g y i l k o s s á g. Még ebben az- évben nem volt egyetlen nap sem, melyen- valami rendkívüli ne történt volna. Merény- let, kutba ugrás, gyermeknek a kutba dobása- az anya által stb. egymást kergetik. Itt ott aztán- tarkitásképen egy-egy öngyilkosság kísérlet- vagy valóságos öngyilkosság is történt. Mint- tegnap is történt. Valami szegény, teljesen- ismeretlen férfi tegnap éjjel felakasztotta- magát a czegled utcazi temető egy fájára. Már- akkor teljesen ki volt hűlve a hideg éjszaka- ban, mire észrevettük. A kórházba ma- tem- teték el.

A b a n b ü n t e t é s e. Ifjabb Papp- László a múlt évi július 27-en véletlenségből- agyonütötte Kis s Mihály 62 éves egyént a- teglvetőben. Ezért a törvényszék két évi- börtönrre ítélte, a vizsgálati fogság betudásá- val is. A másodikok bíróság szintén helyben- hagyta ezt az ítéletet, mely már ki is hirdet- tetett a vádlott előtt.

Z i l a h y j u t a l o m j á t é k a. Kö- zönségünk kedvenczenek: Zilahy Gyulának- holnap lesz a jutalomjátéka, mely alkalommal- Hegedűs Lajosnak „Bíbor és gyász” című ere- deti magyar drámája kerül színpad. Hogy Zi- lahly mily széles körben kedvelik, mutatja- az is, hogy jutalomjátéka alkalmával a városi- dalárda is közre fog működni, Mácsay Sándor- karmester vezetése mellett a harmadik fel- vonás nagy néma képlete alatt, midőn Vak- Bélát királyja koronázzák, a dalárda „Tied- vagyok, tied hazám” kezdetű dalt fogja éne- kelni, a 2-ik és 3-dik felvonás közt pedig a- pécsi verseny-darabokat. A nyitány és a fel- vonás közt alatt Czapek karmester vezényli- a katonai zenekart, mely előadja Kéler Béla- concert-nyitányát, és a Troubadur és Ilka, operakból nagyobb részleteket. Ajánljuk ezen- élvezetes előadást a közönség pártfogásába.

A z u j j a r o s o k. Elszomorító- statisztikát kell közölnünk a múlt évben ipar- engedélyt és helyben letelepedési jogot nyert- 83 egyén közül negyven — zsidó.

E l j e g y z é s. W e s z Károly elje- gyezett Rozenenthal Károly helybeli lakos leányát- M a r i s k á t.

E s k ü v ő. Ma délután 4 órákor- esküdött örökösüget a helyb. rom. kath tem- plomban G o l d s t e i n Nándor színházi festő, Martinyi Lajos szép és kedves leányának O l- g á n a k. Aldás a frigyre!

H i r d e t é s. A fogyzatásidő bor- regale és borbehozatali vámköteles lakosok, — ha egyezségük arra nincs, az adóteleket- törvényes arszabás szerint esetről-esetle, elő- leges bejelentés mellett, bírság terhe alatt, fizetni kötelesek; mert is az illetők az 1887. évre szolló újabb egyezség kieszközölésel- hivatalnak fel, hogy: 1-ször, azok, kik hus- és- borfogyzatásidő, borregale és borbehozatali- várná egyezséggel bírnak, 1886. December- hó 29-dik napjig; 2-szor, a városban lakók- magánborfogyzatásra nevez, — a külterüle- ten lakók pedig — kiknek a köteles jelen- tesek, és az esetenkénti fizetések teljesítése, költséges időpazarlásba kerül — 1887-dik évi- Január 15-ig Debreczen szab. kir. város fo- gyzatási adóhivatalnál (Piacz-utca 1824. sz. a.) jelentkezzenek. Debreczen, 1886 évi De- cember 6-án. A városi tanács

K o r e s m á k, k á v é h á z a k, De- brezen városában az évi hivatalos kimutatás- szerint létezik kis vendéglő, kávéház és kávé- mérés—57. Bormérés 126 Elég tisztességes- summa!

M e g s z ö k ö t t u s z o r á s. Reisz- Dávid a nálunk is jól ismert uszorás, a kin- nek a neve van legalább is olyan ismeretes, mint a Hay Bernáté, megszökött a fővárosból- és mint beszélék, Amerika felé vette útját. Reisz a szökésre előre készült, mert a buda- pesti törvényszék vad alá helyezte több rend- beli uszoráskodás miatt. A feljelentők közt- van Splényi báróné férjével, Pálmai I. és a- művészvilág több tagja. Hay sorsát elkerülni- akarván, Reisz pár hét alatt behajította ös- zességű ingóságait és kiszállította a vasúthoz. Feleségével elhittette, hogy mindez azért te- szí, mert a törvényszék foglalni akar nála s

ő biztos helyre akarja holmijait vitetni. Teg- napelőtt aztán maga is követte ingóságait, de- nem egyedül. Utatárs gyanánt vele utazik egy- Károly-körti szivartózsde tulajdonosnéje, aki- vel Reisz régóta viszonyban áll. A rendőrség- konstataulta, hogy az ingóságok New-Yorkba- küldettek és így kétségtelen, hogy Reisz Dá- vid is odaszökök.

S z e c e n a. — Asszony! én mindent tudok. Te meg- esztál! — Bevallom De Ádán Athanáz oly jó- barátod, annyira tisztelt téged hogy semmit- sem tagadhattam meg tőle!

T a n i t ó k é p e s s é g i v i z s g a- a kollegiumban A tisztánál ev. ref. egyházke- rület közgyűlése ezelt két évvel ha azaotál- gát kimondta, hogy a hittanhallgatók is, a- második évi tanfolyam bevégezésével tartoznak- tanító képességi vizsgát tenni s oklevelet sze- rezni. Az első évi vizsgára először azok a- theologusok voltak kötelezve, kik a tanfolya- mot az 1884—85-ik iskolai évben kezdték. Az- első évi vizsga tegnapelőtt vette kezdetét s- arra 14 most már harmad éves hittanhall- gató s egy első lelkesképeségi vizsgát tett- ifjú s főiskolai esk felügyelő Pataki Sándor- így összesen 15-en jelentkeztek. Tegnap- ott- írásbeli vizsga tartatott, a nevelés és számtan- ból. A nevelésnél kérdés széles körű dog- matikai és symbolikai ismereteket is felté- tel, a mennyiben a következő kérdés tüzetett- ki: „A keresztényen felekezetteknek a szabad- akaratról szóló hitnézete az illető felekezet- egyéneknek jellemképzésére minő befolyással- van?” Tegnap szóbeli s ma gyakorlati vizs- gálatok tartattak.

K a t o n a i h a n g v e r s e n y. A- helyben állomásozó katonai zenekar ma e- te 8 órákor a „Bika” vendéglőben hangversenyt- rendez a következő műsorral: 1. „Dorner- Marsch” — Zicheertől. 2. „Don Juan” nyitá- nya, Mozarttól. 3. „Északi tenger képek” — keringő Straussól. 4. „Czigányok kara a Trou- badourból — Verdítől. 5. „Flórenzi pün- kö d” — Czibulkától. 6. „Hunyady László- nyitánya Erkeltől. 7. „Lachtaubchen” Eilen- bergtől. 8. „Mandolin-concert” Wellerbültől. 9. Utazás a föld körül — Schreimertől. 10. Kar- „Észak csillagából — Meyerbeertől.

P i a c z i á r a k. 1886 január hó 11-en- tartott heti vásárról:

Table with 3 columns: Item, Price 1, Price 2

1 Métermázsza Beza 8 00—7,70—7,40
1 „ Kétszeres 6 60—6,50—6 40
1 „ Rozs 5 50—5 40—5 30
1 „ Arpa 5 30—5 20—5 10
1 „ Zab 5 40—5 30—5 20
1 „ Tenger 4 80—4 70—4 60
1 „ Köles 4 50—5 25—4 00
1 Zsák Burgonya 90
100 Kilo Szalonna 39 ft 37 1/2 ft 36 ft
100 „ Haj 39 ft 37 1/2 ft 36 ft

H u s á r a k. Megállapítva s bejelentve- 1887 január 12-től 19-ig 30—36 kr Rác- z Györgynél Czegléd utca 2599. szám alatt. 32- kr Erdei Jánosnál morgó-utca 587. sz. a. 34- kr Balogh Jánosnál mester-utca 1371. sz. a., 36 kr Rác Györgynél csapó-utca 10 sz. a., Rózsater 10 sz. a. Erdei Jánosnál hatvan- utca 1517 sz. a. 38 kr Gyarmati Istvánnál- varga-utca 2238. sz. alatt. 42 kr. a két izra- elita szekében a piacon Minden többi beje- lentett 26 mézszázekekben pedig 40 kr. — Jegyzet: Magyar Gábor három szekében 1 kl. hus nyomaték nélkül 8 krral drágább. De- brezen, 1887. január 11.

H a z á n k s a k ü l f ö l d. — Hajótörés. Mint New-Yorkból- távirják, a halberstadt kapitány által vezé- nyelt „Elisabeth” nevű három árbocos hajót, mely- nőt 22-én Hamburgból elindult Balti- more felé, a Henry-fok közelében nagy vihar- és- hófúvás érte utól, melynek következtében- hajótörést szenvedett. A 15 tagból álló hajó- személyzet megmentésére két mentő csónakot- küldtek ki, mely a legénységet fel is vette. Utóközben azonban egy nagy hullám mind a két- csónakot felfordította s úgy az „Elisabeth” 15- emberre, mint a mentő csónak 5 legénye be- levezett a tengerbe. A hajó sorsáról mit sem- tudnak; alkalmasint elsüllyedt.

L á n g b a n á l l ó m ű e m l é k. Madridból távirják: A város hegyesücsen épült- alcazárban éjjel tűz támadt mely a pompás- építményt megmészárolással fenyegeti. Az al- cazára régi már kastély helyén épült. X Al- fonz király építette a 13. században. Az idő- azonban nagyon megviselte, úgy hogy 1537-ben- ki kellett javíttatni. Ezel a munkával V Ká- roly császár Juan de Toledo h rneves építész- bíza meg, ki újra helyreállította régi fényt. Az alcazar azonban úgy látszik predestinál- va van arra, hogy elpusztuljon. 1706-ban győ- zelmes portugál csapatok felgyújtották s ek- kor nagy részre leégett. Ez állapotban maradt- ezután jó ideig. Egy kis részét kiigazították- ugyan, de már régi fényéből igen sokat vesztet- t. Most újra kigyaladt s ott tartanak, hogy teljesen elpusztul. Több ember élet is- áldozatul esett a tűznek.

A z a n g o l ö n m a g u r o l. A napokban- Londonban Sidneytől 1 könyv jelent meg, mely- ben az angol író kegyetlen bírálat tárgyává- teszi honfitársait, az angol társadalom visz- nyait és általában a népjelmelet Szerinte- Angliában önámítás, képmutatás, farizeuskodás- minden. A farizeusság — mondja — lényege- sen angolulajdonság; a képzelődés, az ál- búskeglet egy faj, a melynek semmi köze a- spanyolok ártatlan büszkeségéhez; a szöke- hajú angolzász faj külön jellemvonása az, mely- toladokból és talán szemtelenebb és aljabb

mint bármely más népé: Nincs olyan kormány- nics olyan parlament, mint a miénk; sehol- sincs olyan családi élet, sehol olyan tisztaság- mint nálunk, farizeusságunk az élet minden- ösvényén azon helyzetbe hoz bennünket, hogy- saját fölényünk érzetét tápláljuk minden más- nemzettel szemben. A mi katonai sakkparan- csnokaink írja később nem egyszerű hősök- ők már a hősök hősei. A mi katonáink nem- csak vitézek hanem a vitézek legvitézebbjei. A- mi tetteink nem csupán dicőségesegek, ha- nem egész az ó-korig kell visszamennünk, mi- előtt hozzájuk hasonlókat találunk. Sidney Whitt- man végig megy a társadalom minden osztá- lyán s mindenütt önámítás, képmutatást min- denféle visszasságot talál Bírálata kétségkívül- igen eles, de sok szellemmel és erős gunnyal- van írva.

K ö z g a z d a s á g. — Budapesti sorsítvány. Kőbánya jan- 10. Az ü z l e t változatlan Magyar ura- sági öreg nehéz 39.—40.— fiatal nehéz 41.—42.— forintig, — magy. urasági- fiatal közép 41.50—42.— frtig, magy. uras- fiatal könnyű 41.—42.— frtig, magyar sze- dett nehéz 39.—40.— frtig, magyar szedet- tő közép 40.—41.— frtig, magy. szedet könnyű 41.—42.— frtig, romániai átmeneti ba- konyi nehéz —.— frtig, rom. átmeneti- eredeti közép 39—40.— frtig, szerbiai átme- net nehéz 39.—40.— frtig, szerb. átmeneti- könnyű 39—40.— frt. hízó a vasutról mázávala —.— frtig, hízó 1 fől éves élő súlyban 46% hízó két éves élő súlyban 30.—.— 36.— frtig, makkos sorsítvány élő súlyban, 46% levonással- frtig. Az árak hivatali sorsítvánál páronként 45- kgl. és 1%-os levonással métermázsánként ér- tendők. Romániai és szerbiai sorsítvánál, ma- lyek mint átmenetiek adattak el a vevőknek, de- rárkonként 4 arany várn fejében megtérítetik.

A p r ó c s e p r ő. — Adomák. A gyermekvilágból. — Örülj, Pistike, a golya kis testvérked- hozott neked Akarod látni? — A testvére nem vagyok kíváncsi, de a golyát szeretném látni!

K á p l á r: Halld-e, pajtás, ez a mi- cudar kapitányunk megházasodott! — O r m e s t e r: Ugy kell a gazembernek!

A z e n g e d e k e n y n á d o n s z e l s i p o l- S a g y a s á g n a k r e z g i h a n g j a i t, M i g l o m h a k ö d b e n i n g a d o z f e j t! A s z i k l a, m e l y e n s z á z h a j ó t ö r t t S s z á z é l e t h u n y t e l, s z i k l a m e g m a i s, S b á t r a n b e n é z a v i l l a m o k k ö z é!

V ö r ö s m a r t y. — Ne nyujtsd mindenkinek jobbodat. — P y t h a g o r a s.

A z e m b e r e k, m i g b o l d o g o k, h a s o n l ó k a z- előfához, mely körül foglalatlanok, mig- gyümölcse van, de ha azt mind leszedték róla, el- mennek az emberek és a viharoknak és- p o r n a k h a g y j á k.

S e h e r a z a d. — Gutenberg még 1450-ben, Fust- társaságában készítette el szetrahkathó betűkkel- megkísérített Donatusa első nyomtatását és- már 1450—52 közt feltalálta a betű ö- n t e s t, matricákat (anyaformák) öntvény, és- ezekben czin- és öntöket. A Donatus, abc- és- gyónáskönyvekből, melyek sebes megvé- telre számítvány és kicsinyeségek voltak, csak- hamar egy 42 soros bibliaián öntött betűkkel- nyomtatására ment át, melyet 1452-ben kez- dett és 1455-ben végzett el. — Időközben a- Fust szolgálatába állott szepiro Schöffer Pé- ter, Gernsheimből, egy javított öntésmódot- gondolt ki: nevezesen az aczélbeveres (pat- rixek) metszését és ezeknek beverése által- réz matricák készítését. Ezen találmány által- az új mesterség teljességgel vitetett; a leg- végső is feltalálót, a mi még hátra volt. Fust azonnal átlátta ennek hasznát, s igye- kezett azt maga javára fordítani. Azért titok- ban tartá azt, és férjhez adván Krisztina le- ányát Schöfferhez, Gutenberg öltt úgy menekült- meg, hogy a neki kölcsön adott két tőkepen- znek — melyek külön külön 800 frtra mennek, — visszafizetését kívánta Mivel Gutenberg- nem fizethetett, Fust bevadálta őt, s a törvény- szerk határozta: Gutenberg adjon számont, és- az első 800 frtnyi kölcsön szerszámok és anyag- szerzésére számítottak, a többi előlegezéseket- ellenben melyek nem fordítottak köznyere- ségre fizesse meg Fustnak; végre Fust vagy- eskü, vagy más eszköz által bizonyítsa be, hogy az előlegezéseket nem saját vagyonából, hanem másoktól kamatra vett kölcsönből adta- legyen Ezt teljesítvén, Gutenberg tartozik a- kamatokat is megfizetni. Fust megesküvén, és- Gutenberg, ki nem fizethetett, kénszerítve- volt nyomtatási eszközeit neki átengedni.

D e b r. S z i n h á z. — Holnap, esütörtökön jan 13 án: Z I L A H Y G Y U L A jutalomjátékául: a városi dalárda szive. közreműködésével:

B i b o r é s g y á s z. — Hegedűs történelmi drámája.

F e l e l ő s s z e r k e s z t ő G á s p a r I m r e K i á d ó K u t a s i I m r e

A pesti magy. keresk. bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

Alapított 1841-ben. — Részvénytőke 5 millió frt osztrák értékben.

Ajánl

BAZILIKA

Sorsjegyeket.

Megrendelések leggyorsabbul postautalvánnyal történnek.

Évenként 3 huzás!

1887. éven főnyeremények:

Febr. 1. 100,000 f. oszt. ért.

Jun. 1. 200,000 f. oszt. ért.

Decz. 1. 100,000 f. oszt. ért.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon.
(Jelenleg 8 frt 75 kr.)

Igényjegyek

3 sorsjegyre havi részletben á frt 1.40

5 sorsjegyre havi részletben á frt 2.35

azonnali játszási joggal már a legközelebbi 1887. febr. 1-én történő huzáshoz.

Eddig felülmulhatatlan.

MAAGER W.

sz. kir. szabadalmazott valódi tisztított

CSUKAMAJ OLAJ.

Maager Vilmos tanártól Bécsben.

A legelső orvosi tekintélyek által megvizsgálva és jóváhagyva, könnyen emészthetősége miatt gyermekeknek különösen ajánlható, s mint természeti, legjobb tiszta és hatályossága által elismert szer, a leghatásosabb gyögyerővel bír, mell- és tüdőbajok, görvöly-, gómör-, fekély, bőrkütyések, mirigybetegségek és gyengékedések ellen. Egy palack ára 1 frt Kapható valódiműködésben gyári raktárban Bécsben Heumarkt 3. sz. valamint az oszt. birodalom

minden gyógyszerárában

és nagyobb vegyes kereskedésben.
Debreczenben, Mihalovits István, Dr. Rotschnek, Vecsei Viktor, Götl Nándor gyógyszerész uraknál, valamint Köckl J. Zelmos ur fűszerkereskedésében.
Legjobb szer gyomorégülés, láz, ideges bajok, kiállott betegség utáni gyengülés ellen. **Üvege 1 frt 50 kr.**
Kitünő szerrel oly betegségeknek, melyek vérszegénység vagy rossz vér által keletkeznek. **Üvege 1 frt 50 kr.**
Kitünő szer rossz emésztés, hanyag gyomorműködés és ezekből származó bajok ellen. **Üvege 1 frt 50 kr.**
Legbiztosabb szer az organismust a gyomor működés segély bevétele nélkül erősíteni. **Üvege 1 frt 50 kr.**
Legjobb szer gyomor és bélhurut és más betegség ellen. **Üvege 1 frt 50 kr.**

Főraktár az oszt. magyar birodalomban (Galicia és Bukovina kivételével) **MAAGER VILMOS** urnal Bécs, Heumarkt 3.

82. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN” gőzmalom készítményeinek. Saját raktárban.

Árak ausztriai értékbe:
Kötelezettség és engedmény élkül készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

5. reher kenyérliszt 1-80 rendű	14.80
6. Szinte 2-od	14.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső	13.80
8. Szinte 2-od	13.20
8 1/2. Barna 1-ső	12. —
8 3/4. Szinte 2-od	9.40
9. Láblist	7.60
10. Veres list	—
11. Finom korpa zsákkal	4. —
12. Durva korpa zsákkal	4.40
Simán őrölt list zsákkal á 75. kg.	9.40
Dara és list 25 kl. zacskók. 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább	—
Debreczen, 1886. sep. 30	—

A zsákok súlytartalma, — tejsúly tisztasulynak véve:

A. B. C. O—9 számig 25 és 85 kilo.	—
10 11. 12.	50
Simá list	75

00 kilo.
AB. Asztali dara nagy és aprószemű 17.80
C. Szinte középszerű 16.80
0. Királylist 17.20
1. Lánglist 16.80
2. Montlist 16.20
3. Zsemlyelist 1-ső rendű 5.60
4. 2-od 15.20

A köszvény és oszú ellen ajánlott számos háziszerek között meg is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosiilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldücsört más gyógyszereket próbált meg, megint csak a **reg jónak bizonyult Pain-Expellerhez** tért vissza. Ezen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy ugy a oszúos fájdalom, tagszakadások stb. mint a fő- fog- és hátfájás, oldalművelések stb. a Pain-Expellerrel eszközölt beidőzések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olos ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felül kezesedik, hogy a pénz nincs hiába. A káros utána zótól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony”-jelet ellátott Pain-Expeller fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany országhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszerárában.

Debreczenben: Dr. Rothchnek V. Emil
Főraktár Budapest Török József gyógyszerárában.

A ki kétségben van a felett,
hogy a hirtelen feldücsört, a levelezőlapot Richter használja betegség ellen, az irón gőzlist „Betegbarát” című kiadó-intézetnek Lipcsébe s kérje abból a legjobbakat bizorpirot. E könyvecskében nemcsak a ismertető, hanem nyulat háziszerek vannak részletesen leírva.

betegségekről szóló leírások
is olvashatók. E jelesek mutatják, hogy arra, hogy megben egy egyszerű háziszert is elegendő, a gyógyszer rendel-tassék. Ha a betegnek a megfelelő esetben is gyógyulás kezésére áll, akkor még súlyos baj elkerülése a „Betegvárható, s ez okból egyik betegnek sem a figyelmenremelő barát” megrendelését elmulasztani. Ezen választatja könyvecské segélyvel sokkal könnyebb megküldése a meg a szükséges gyógyszert. A rőpirat y kerül.
megrendelőnek költségébe nemitt.

KITÜNTETÉS SZEGED érdem éremmel 1876.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
DEBRECZEN, Főpiacz, Sz. NAGY KAROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat;
diszműveket arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZTOTT IVEKET;

diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászat köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számittatik

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő DEBRECZEN cz. hirlapban a legolcsóbban számítva közé teszek.

KUTASI IMRE.
könyv- és könyomda-tulajdonos.

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KAROLY ház.

D. SZOKLEVÉI
1871-ben.

nem áll oka elből ebb tu res örgi íban a az aj ó viszh. Csak m boszuját. szólt, h em előtt orditoz adász. va at Haeg i legyen r Rolandt geéert. ó gy munka egyébirá yázati ren ezui, hog zésbe ne j lehet, h sok és óz gondolu negátkozzó fognak ön gem sem zktát vett i, honnan kialtoz grófr ur? H n e én ó nek, ismerv nban méltat ha könyörü

Előzetes Helyben és Egy évre ...
Egyes ...
A lap szellemi den közlemény utca. 1364. ...
Elsőzetes TELEDDI ...
(T. S. meg szívű tünkre go szágban, zik s lassu ujjabb sze lethargia mére, lassan le a völgyek A ne konyságát, ügyek else lik terének a szabad háborgatja Korruptió ványok; u vos, ki rég iszonyaival mint a bet házak neh a fenyeve

És m rettető v szántából csálók elő után az n reánk, ne vezették

Önáll soha sem mint éppe nem fenye megkötötte követő ár a gazdasá fizit, min erőinket. lesz e sáf az az ut, kelegből? i. S atór nsége hitet, ak ké gése

„Had Kedv Oh s Nem Csak Oh az Arany Mélye Jól Tud Szegé Hogy Férje Köröt Ha es Jut-e Látom Te gy Gyuló „Hab.

*) E kezd: Albe gepidákat. ban megöl jévé tette. lapotban e Jásra ösztö